

Side er stillet Endbringsforslag til at indføre dette som Betingelse i Loven, anlager jeg inid- lertid, at Udvalgets Mening i saa Henseende vil faae Medhold, og at man vil lade sig nøie med at henstille Sagen til Krigsministeren. Dermed skal jeg tillade mig at anbefale Udvalgets Forslag.

Sermansen: Som Medlem af Udvalget har jeg beelt den Betragtning, der har le- det Fleertallet i samme til at stille Forslag til at udsætte Bevillingen med Hensyn til Anstæffelsen af Bagladevaaben til Cavalleriet. Den ærede Ordfører har allerede anført en deel af de Grunde, som Fleertallet i saa Henseende har tilladt sig at udvikle i selve Udvalgets Møder, saa at det ikke er nødvendigt for mig at gaae vidtløftigere ind derpaa. Kun nogle faa Bemærkninger skal jeg tillade mig, ikke paa Udvalgets Fleertals, men paa mine egne Vegne. Det forekommer mig, at der kan ikke være nogen Tvivl tilstede om, at et Folk, det være stort, det være lille, som ikke har tabt Troen paa sig selv og sin Fremtid, maa være betænkt paa at værge sig, og i saa Henseend ogsaa være betænkt paa at hde de størst mulige Offre for at bringe et Værn tilveie, som kan give den størst mulige Betryggelse mod fjendligt Oversald. Derfor troer jeg ogsaa, at det høie Thing vil være i fuldkommen Overensstemmelse med, hvad Folket ønsker, og med, hvad Folket føler, naar det med Respekt gaaer ind paa at bevilge den ganske vist ingenlunde ringe Sum, som er forlangt til Væbning af en enkelt Vaabenart, hvilket ligeledes med Nødvendighed vil føre andre Bevillinger efter sig. Men der er een Ting, som jeg troer, det er høist nødvendigt at håabe Regjeringen og den bevilgende Myndighed holde sig fast for Die, naar Taleren er om at stille saa udstrakte Forbringinger til Fol- kets Fædrelandsfind, dets Kraft og Villighed til at bære overordentlige Byrder, og det er den, at man ikke forlanger en eneste Stilling ud- over det, som man selv har en afgjort Over- beviisning om, og trøster sig til at godtgjøre for Folket at være uundgaaelig nødvendig, og dernæst, at man ikke forlanger Mere ad Gan- gen, end man ligeledes er istand til at godt- gjøre, at Dieblisset uafviseligt kræver. Kun naar

man holder sig dette fast for Die, kan man vente, at Byrden vil kunne bæres, men bæres med det Sind, som det er saa høist vigtigt at styrke og opretholde, navnlig hos et Folk, der har taalt saa bittere Skuffelser og lidt under saa haarde Prøvelser som vort. Det kan ikke være Un- det, end at der maa bringes Offre fra for- skjellige Sider. Der kan være Noget, som man, seet fra et veent militairt Synspunkt, kan have Banffelighed nok ved at give Slip paa; der kan være Noget, som i og for sig kan hde et smukt Skue, og hvortil der er knyt- tet saa mange hjære Grindringer og gode Forhaabninger, og det maa dog offres, fordi det, som før har baaret det frem, er overvundet af Tiden. Hvo har ikke med Glæde og Stolthed seet vore Linieskibe, disse Havets stolte Svaner, og frydet sig ved det smukke Syn, som de frembyde, og glædet sig ved de Minder, der knytte sig til deres Færd paa Havet? Og dog maa man nu sige, at det er Nødvendighedens haarde Bud, at de maae vige for de ingenlunde smukke Skibe med Damp og Paniser og Taarne. Vi have for ikke stort over et halvt Aar siden her i Salen hørt en varm Henvendelse til vor Følelse fra et æret Medlem, dengang valgt for Thyen, nu for Bornholm, (Fallefen), til Forsvar for Hestgarden, at det nemlig var det smukkeste og bedst indøvede Corps, som man nogetsteds kunde finde, og det vil neppe feile, at naar Taleren er om en heel ny Hærorbning, saadanne Betragtninger da ville komme til at spille en Rolle med Hensyn til, hvor stor eller hvor liden Andeel Cavalleri vi skulle beholde i vor fremtidige Hær. Og dog maae vi ganske vist være komne til den Erkjendelse, at, saaledes som Forholdene ere, hvorunder vi skulle føre vort Forsvar, maae vi komme til at lægge Vægten saa stærkt som mu- ligt paa Infanteriet og Artilleriet, og saa lidt som muligt paa Cavalleriet. Der er i saa Hen- seende en Betragtning, som vi maae holde os fast for Die, og det er, at vi ikke bør skabe eller opretholde nogen Bestanddeel af vort For- svarets væsen, som ikke i ethvert Tilfælde er istand til at tage virksom, alvorlig og kraftig Deel i Forsvaret; thi opretholde vi en saadan Bestand- deel af Hæren, saa er det ikke nok dermed, at det kommer til at trykke i hde Henseende ved